

שנה, שהרי בו בפרק מטה שרה, וממשנולד יצחק עד העקלה שמתה שרה, ל"ז שנה. ובזה כייתה משנולד יצחק ובת כ"ז בשמתה, שנאמר: "ויהיו חyi שרה וגו'", הרי ליצחק ל"ז שנים, וכו' בפרק נולדה רבקה. המתיין לה עד שתהה ראייה לביאה, ג' שנים, ונשאה. בת-בתויאל מפדן ארם אחوت לבן. וכי עדין לא נכבר שהיא בת בתויאל, ואחות לבן ומפדן ארם? אלא להגיד שבכח, שהיתה בת רשות ואותו רשות ומקומה אנשי רשות, ולא למלה ממעשיהם. מפדן ארם. על שם שני ארים ארים קי: ארים נהרים וארים צובה, קונה אותו פדן' לשון "צמד בקר", ותרגומים "פדן" – 'תוריון', ויש פותרים: "פדן ארם", כמו: שרה ארם, שבילשון ישמעאל קורין לשדה: "פדן".

~ נקודות מישיות קודש ~ (על פי ליקוטישיות החלק ה, מעוד 369 ואילך – מותך יקראת שבת)

אבלות לג' שנים?

ויהי יצחק ג' ארבעים שנה בקחתו את-רבקה

כשבא אברם מהר המורה, נתבשר שגילה רבקה. ויצחק היה בן ל"ז שנה, שהרי בו בפרק מטה שרה נולדה רבקה, המתיין לה עד שתהה ראייה לביאה ג' שנים, ונשאה (כה, כ. וביפורוש רש") מפורש רש"י זה נמצא שיצחק נשא את רבקה ג' שנים אחריו פטירת שרה אמו. והנה בפרק תמי שרה (כד, ט) כתוב "ויקח את רבקה .. ויחם יצחק אחורי אמו", דעת ישואיו לרבקה עדין התאבל יצחק על פטירת שרה אמו.

פירוש אל אברם – הרבה אל אשוויל

שהרי לא היו גרים שם ממשפהחת אברם), בכלל זאת לא למקה ממעשיהם.

לשון "צמד בקר" – שמואל א' יא, ז. [תרגם]: בן הוא ברופוס ראשון. ובරופוסים הנפוצים: "תרגורום". **"פדן תוריון"** – צמד שורדים. וראה רשי' הושע י, וברא קפאו צו, ב' ש"פרנאנ" הוא תרגום של "צמד בקר", וכבראה שזו תרגומו בקיצור. **ויש פותריין** – ראה פירוש רבינו אברם אבן עזרא. וברופיס ראשון לא מובא "יש פותריין" זה.

"פדן ארם" במו "שרה ארם" – הושע יד, יג.

שבילשון ישמעאל קורין לשדה: "פדן" – ואיריך לומר שלישון ישמעאל לקחו שם וה מלשון הקדרש (שהרי זה היה לשון כל בני הארים בתחלתה). אלא אצלם ישמעאל, כי דחק לומר רק אצל בני ישמעאל, כי דחק לומר שנכתבו בתורה מילים בלשון לעז, שהרי מובא בגמרא (שנת קה' ט) שرك י"ג שחדותא נכתב בתורה בלשון ארמי, משמע ששאר המילים הן בלשון הילך. וכן יש לפרש בכל מקום שמספרש רשי' שהכתב בתורה הוא בכל שילשון ישמעאל או לשון ארמי וכיוצא בו. תורה כא

מסביבתה, תחילתה מאביה, ואחר-כך מאמיה, ואנרכך מאשי עירה.

מפדן ארם – על שם שני ארים היו – יש עוד ארים, ארים בית רחוב, ארים דמשק, ארים מעבה, אבל שני אלו היו בסימיות זו זו (אט). **ארם נתרים וארים צובה –** מלבד אלה היו עוד ארים: ארים בית רחוב (שביבי), ארים דמשק (שם ת.ז) וארים מעבה (המינה ט. ט), אלא שני אלה היו סמוכים זה לזו (אט). וראה גם פה ל' ס. ב' **"בְּחִזּוֹתָוָתָךְ אֶת אַרְם נְהָרִים וְאֶת אַרְם צוֹבָה."**

קוריא אותו – משמע שהכתב קורא את ארים כה, ולא שבס נקרא בפי כל. אלא שלפי זה צרכו עזין קצת, שמצוינו שגם יצחק קוראו בן (למן כת. ט) "לך פדנה ארם", וכן יעקב (למן כת. ז) "זאני בבואי מפדן" (ושם אף לא הזכיר בפיהם בן, ולא שהם אמרו בך. וזאת צרכך עזין).

"פדן" – וכן כתוב רשי' בברא קמא צו, ומה שדוקא אכן קורא אותו "פדן" ארם? יש לומר על פי מה שכתב רב"י לעיל, שבא הכתוב לדרגיא את שבחה, שאף שהיתה גרה בסימוכות לאנשי רשות, ארים נהרים וארים צובה ביחיד (ובביר להגין) שארים צובה קי בו יותר אנשי רשות מארם נהרים,

ויצחק היה בן ל"ז שנה, שהרי בו בפרק מטה שרה, וממשנולד יצחק עד העקלה שמתה שרה ל"ז שנה, ובת כ"ז לחתה בשגנולד יצחק – ראה לעיל יז, יז.

ובת כ"ז בשמתה, שנאמר – לעיל כג. א. ברופוס שבי לא גורסים פיסוק זה. "ויהיו חyi שרה וגו'", הרי ליצחק ל"ז שנין, וכו' בפרק נולדה רבקה, המתיין לה עד שתהה ראייה לביאה ג' שנים, ונשאה – ולא המתיין לה שתההה בת שלוש עשרה, כדי שתההה ראיה לה קדרון, בדלקמן ברשי' פסוק כו, כדי שלא יהיה בזמן הזה במצב של הרהור עברה, שפחים קר צרייך לישא אשא בפה שיזכר מזקדים ואט). הדיטה גדרלה בדעתה, שהרי אלייך דקדק במעשיה והפירה על-ידיך (רבבי).

בת בתויאל .. מפדן ארם אחות לבן – וכי עדין לא נכתב שהיא "בת בתויאל" – לעיל כד, טו.

ו"אחות לבן" – לעיל כד, בט. **ו"מפדן ארם"** – לעיל כד, י. **אלא להניד שבחה, שרודה בת רשות ואחות רשות ומקומה אנשי רשות ולא לרודה ממעשיהם** – שיהה הסדר מכבי שכתב בפסקוק, משום שנקט להסדר הרגיל שיבלה להיות מושפעת